

از گفتگوهای کارگری گزارشگران در مورد فعالیت های "شبکه همزمانی" - گفتگو با سیامک مویدزاده

ما حتاً فراخوان مشترک هم ندادیم، هر جریانی فراخوان خودش برحسب برنامه ای که در محل داشت و با شعارهای خودش - که اکثراً مشترک بودند - را منتشر کرد، ما حتاً اسمی هم بر روی خود نگذاشتیم، اما بنا به نوع روابط درونی ما و شکل کار مشترکمان، شاید بتوان ما را "شبکه همزمانی" نامید. که به طور مقطعی، موردی و به شکل همزمان با یکدیگر همکاری می کنیم. یقیناً با گسترش این جمع و کسب تجارب بیشتر و جمع بندی از آنها، به تعریف مشخص تری از خود خواهیم رسید.

اعتراضات سراسری و همزمان در امتداد نیاز به همبستگی عمومی در دفاع از کارگران ایران

گفتگوهای کارگری گزارشگران: بخش دوم

ده پرسش از فعالین کارگری

تجربه موفق برگزاری اعتراضات و اکیونهای سراسری در دفاع از حقوق کارگران ایران که اخیراً (اول تا دهم دسامبر) در خارج از کشور و همزمان در شهرهای پاریس - استکهلم سوئد - کلگری کانادا - لندن - یوتبوری - هانوفر - اشتوتگارت - برلین - کپنهاگ - آمستردام برگزار شد، نشان داد که اتحاد و ابتکار در عمل میتواند دیوارهای بلند سکتاریسم را در نوردد و رفتار خودمحمورگرایانه مدافعین موضعی! کارگران کشورمان را تحت الشعاع قرار دهد و مضاف بر آن همبسته با فعالین کارگری داخل کشور بر تگناهای نهادها و ابزار سرکوب حاکمیت ضد کارگر جمهوری اسلامی بیافزاید. این آکسیون ها در شهرهای متعددی که نام برده شد، برگزار گردید و در حد توان و امکان صدای اعتراض و دادخواهی کارگران و معلمان زندانی را انعکاس داد. از دامنه انتشار اطلاعاتیه و بیانیه فراتر رفت، از دنیای مجازی فاصله گرفت و پژواک صدای اعتراض کارگران کشورمان در صحن خیابان و میدین شهرهای بزرگ اروپایی و سایر کشورها شد. این اقدامات بوته ازمایشی بود برای خودباوری بخش بزرگی از فعالین کارگری در خارج از کشور که همبستگی و اتحاد رمز موفقیت و قدرت نمایی و مقابله با دسیسه های حاکمیت حامی سرمایه داری در ایران است. در همین زمینه با فعالین این موج جدید و مبتکرین این آکسیون ها گفتگو میکنیم

گزارشگران:

در صورت تمایل خود را معرفی کنید

سیامک مؤیدزاده، عضو نهادهای همبستگی با کارگران ایران – خارج کشور:

با سپاس از تو بهروز عزیز که با انجام همین گفتگوها، خود گام مؤثری در تشویق، تبلیغ و ترویج این اقدامات برداشتی و ما را مورد حمایت قرار دادی

گزارشگران: بر بستر کدام نارسایی ها این اقدام صورت گرفت و چگونه؟

سیامک مؤیدزاده: در ادامه مبارزات و فعالیت های همیشگی فعالین در خارج کشور، هنگامی که رژیم تبهکارانه رضا شهبانی را مجدداً به زندان کشاند و با آغاز اعتصاب غذای 50 روزه او و سپس دستگیری ددمنشانه محمود صالحی، شاهد گسترش و اوج بی نظیر اعتراضات و مبارزات گسترده تمامی اقشار، طیف ها، سازمان ها، احزاب و منفردین مبارز در اقصی نقاط جهان بودیم که بازتاب بسیار وسیعی داشت و از حمایت وسیع اتحادیه ها و سازمان های بین المللی کارگران و احزاب چپ و سازمان های مترقی بسیاری از کشورها برخوردار شد که فشار همه جانبه ای را بر رژیم جمهوری اسلامی وارد آورد.

اما این تلاش های چشمگیر و مؤثر از یک ضعف تاریخی و یا به قول شما نارسایی اساسی برخوردار بود و آن پراکندگی و جدا جدا بودن این فعالیت ها ناشی از تفرقه و سکتاریسم ریشه دار حاکم بر کل اپوزیسیون بود.

ناشی از این واقعیت، این ایده پدید آمد که گام بعدی باید تلاش برای همسو و هماهنگ کردن مجموعه این حرکت ها باشد. با دو هدف مشخص: فشار هرچه بیشتر و مؤثرتر و همه جانبه تر بر رژیم و همچنین از این طریق و ناشی از آن گامی در مقابله و تقلیل فرقه گرایی موجود برداشتن.

بر این اساس نامه هایی به بسیاری از فعالین این اکسیون ها نوشته شد و تماس هایی برای طرح آن ایده گرفته شد که خوشبختانه اغلب خود نیز به همان نتیجه گیری رسیده و از این ایده استقبال کردند و خلاصه طی تنها سه جلسه پالتالکی، کسانی که اغلب یکدیگر را نمی شناختند، توانستند بر سر برگزاری کارزار سراسری و همزمان اول تا دهم دسامبر به توافق رسیده و آن را در هماهنگی با هم برنامه ریزی کرده و با سازماندهی مستقل در هر شهر به اجرا درآورند که شاهد آن بودیم.

گزارشگران: چه اهداف بلندمدتی را دنبال می کنید؟

سیامک مؤیدزاده: موفقیت نسبی این تجربه، ما را بر آن می دارد که در تحکیم و گسترش این شبکه بکوشیم. با سایر تشکلات و نیروهایی که جدا از این حرکت فعال بودند، تماس گرفته و از آنها برای پیوستن به این پروژه دعوت به عمل آوریم. چه روشن است که با هماهنگی و همسو و همزمان شدن مجموعه امکانات، توانایی ها، ابتکارات و نیرو و وقت هرچه بیشتر تشکلات موجود، تأثیر و حاصل کار نیز بیش از پیش خواهد بود و همچنین هر گامی در این راستا و حضور هر نیروی بیشتری در این حرکت جمعی، گامی مؤثر برای غلبه بر سکتاریسم نیز خواهد بود. ما امیدواریم و می کوشیم در دراز مدت در چارچوب اهداف این پروژه با غلبه بر فرقه گرایی بتوانیم با وحدت عمل بیشتر پاسخ های مؤثرتری به نیاز جنبش کارگری در داخل داده و گامی بلندتر در حمایت از فعالین آن برداریم.

گزارشگران: در مسیر شکل گیری چنین شبکه ای، چه مشکلاتی در سر راهتان بود؟

سیامک مؤیدزاده: از آنجا که سکتاریسم بویژه در جنبش چپ سخت جان و ریشه دار است، لذا کار ما چندان آسان نبود. از آنجا که این جمع کمتر یکدیگر را می شناختیم (شناخت به واسطه بود) و برای اولین بار دور هم جمع شده بودیم، طبعاً از یکسو بطور طبیعی تا حدودی بی اعتمادی موجود بود و افرادی مایل به معرفی یکدیگر بودند، در حالی که برخی به علت تجارب منفی گذشته امتناع می کردند و ضرورتی برای معرفی یکدیگر نمی دیدند. از سوی دیگر به دلیل همان عدم شناخت از یکدیگر و خود مرکز بینی، پذیرش نظرات یکدیگر نیز آسان نبود.

بویژه در شهرهایی که جریانات مختلف از دیرزمان با هم اختلافات جدی داشتند، حال بدون اطلاع یکدیگر برای یک برنامه مشترک کنار هم نشسته اند، این مشکلات چشمگیرتر و برطرف کردنشان بسیار سخت تر بود. یعنی اختلافات محلی بین گروه های مختلف، یکی از مشکلات اساسی و جدی در راه همکاری هاست که نیاز به احساس مسئولیت طبقاتی و منافع طبقه کارگر را معیار و در اولویت قرار دادن در هر موردی دارد.

ایجاد اعتماد، برسمیت شناختن یکدیگر، احترام به نظرات یکدیگر، انعطاف و نرمش در برخوردها و تصمیم برای مناسبات و روابطگیری ها و مهمتر از همه آموختن و به کار بردن رهنمود مهم زنده یاد شاهرخ زمانی: "تکیه بر روی اشتراکات، بحث و گفت و گو پیرامون اختلافات" عوامل و سبک کاری بودند که به ما کمک کردند تا حدودی بر مشکلات غلبه کرده و به موفقیت نسبی برسیم.

گزارشگران: از تجربه اقدام نخستین خود بگویند؟ آیا به نتیجه دلخواه رسید؟

سیامک مؤیدزاده: با توجه به ویژگی های این جمع: ناهمگونی، عدم شناخت از یکدیگر، درک و انتظارات متفاوتی که از برنامه پیش رو داشتیم و همچنین توجه به تجارب منفی و عدم موفقیت های بارها آزمایش شده برای "وحدت"، "اتحاد عمل"، "انتلافات"، همکاری های ساده و ... تا کنونی، ما تکیه را بر روی یک امر مشخص و مشترک یعنی آزادی کارگران و سایر زندانیان سیاسی بطور عام و آزادی رضا شهابی بطور خاص گذاشتیم، یعنی سنگ بزرگ برنداشتیم، دهها وظیفه برای خود تعیین نکردیم، از تهیه و تدوین منشور و اساسنامه و ایجاد تشکیلات و سازمان جدید پرهیز کردیم. ترجیح دادیم اگر به موارد و ضوابطی برای مناسبات و روابط بین خود احتیاج داشتیم، در جریان عمل به آنها برسیم تا کاربرد عملی هم داشته باشد، و "اساسنامه" ای زنده و پویا برخاسته از پراتیک مشترکمان باشد، نه مواد و اصولی خشک و جامد بر روی کاغذ. تصور می کنم اولین سنگ بنا را به این طریق درست گذاشتیم. از نتیجه دلخواه نمی توان صحبت کرد، ما هنوز امید و انتظار نتایج بهتری را داریم. فعلاً تنها بر سر همزمان بودن فعالیت هایمان به توافق رسیده ایم (نظیر همان کارزار سراسری 10 روزه ماه دسامبر) با حفظ استقلال تمام نیروها در هر یک از شهرها برحسب، توان، امکانات، نیرو و زمان مناسب محلی. ما حتاً فراخوان مشترک هم ندادیم، هر جریانی فراخوان خودش برحسب برنامه ای که در محل داشت و با شعارهای خودش - که اکثراً مشترک بودند - را منتشر کرد، ما حتاً اسمی هم بر روی خود نگذاشتیم، اما بنا به نوع روابط درونی ما و شکل کار مشترکمان، شاید بتوان ما را "شبکه همزمانی" نامید. که به طور مقطعی، موردی و به شکل همزمان با یکدیگر همکاری می کنیم. یقیناً با گسترش این جمع و کسب تجارب بیشتر و جمع بندی از آنها، به تعریف مشخص تری از خود خواهیم رسید.

گزارشگران: آیا میتوان گفت که حرکت گامی برای همبستگی بیشتر و غلبه بر انحرافات موجود در میان فعالین کارگری بویژه در خارج کشور از جمله فرقه گرایی است؟

سیامک مؤیدزاده: دقیقاً این گام به همین منظور برداشته شده. حتاً می توان گفت اکسیون های مقطعی، موردی و همزمان در این مقطع، عمدتاً عرصه هایی برای غلبه تدریجی بر فرقه گرایی و پراکندگی موجود است. زیرا اگر ما در این عرصه ها موفق شویم تدریجاً هر مقدار بر این معضل

اساسی غلبه کنیم، توانسته ایم نیروهای بیشتری را همراه و همبسته کنیم، در نتیجه توان و قابلیت بیشتری برای مبارزه با رژیم خواهیم داشت.

گزارشگران: آیا ارتباطات درونی این مجموعه از جمله در تصمیم گیری ها دمکراتیک است؟

سیامک مؤیدزاده: در چنین جمعی با چنین اهدافی نمی تواند مناسبات غیر دمکراتیک باشد. تا کنون تصمیمات از یک روند طرح پیشنهادات، بحث و اقناع و نهایتاً تصمیم و تصویب جمعی گذشته است و امیدواریم به همین شیوه نیز ادامه یابد. طبعاً بعثت همان ترکیب ناهمگون، ممکن است درک های متفاوتی از برخی مقولات نیز وجود داشته باشد. فرضاً کسانی پیشنهاد یک فرد را تصمیم گیری آن فرد از قبل، تلقی کرده و موجب برخورد و چالش شود و یا بالعکس کسانی تصمیماتی بدون مشورت با دیگران گرفته، اما آن را پیشنهاد بنامند! چنین مواردی نیز با همان شیوه دمکراتیک بحث و اقناع و با حوصله و آرامش قابل حل هستند.

گزارشگران: آیا فعالیت های شما از جمله جلسات پالتاکی عمومی و آزاد است؟

سیامک مؤیدزاده: از آنجا که ما جریان مخفی و بسته ای نیستیم، طبعاً جلسات نیز باید عمومی و آزاد باشد. اما چون ما صرفاً برای فعالیت عملی و جدی دور هم جمع شده ایم، طبعاً به اهل عمل نیازمندیم، نه به سیاهی لشکر. اگر درهای این جلسات مثل بسیاری از اتاق های پالتاکی به روی همه باز بود، مطمئناً ما طی ده ها جلسه هم نمی توانستیم به آن توافق و برنامه ریزی برای کارزار ده روزه برسیم، زیرا اکثر آن شرکت کنندگان عادتاً برای بحث و گفت و گو و گپ زدن می آمدند، در حالی که ما با تعداد معدود اولیه برای فعالیت عملی دور هم جمع شدیم و در نتیجه بدون بحث های طولانی، طی سه جلسه توانستیم به توافق برسیم. به این دلیل ناگزیر به اعمال محدودیتی هستیم و تنها کسانی را که قبلاً با آنها صحبت شده و برای فعالیت عملی اعلام آمادگی کرده اند را به جلسات دعوت می کنیم. یعنی در جلسات ما ناچار نیمه باز است!

گزارشگران: آیا در آینده نزدیک شاهد ایجاد نهاد یا سازمانی متشکل از فعالین این تجمع خواهیم بود؟

سیامک مؤیدزاده: ترس از ریسمان سیاه و سفید! و حساسیت بسیاری از رفقا در ایجاد سازمانی جدید، موجب شد که ما شکل کار شبکه ای را برای خود انتخاب کنیم، تا بتوانیم به همکاری هایمان ادامه داده و آن را تدریجاً گسترده و مستحکم کنیم. اگر در آینده همین شکل کار، بتواند همچنان جوابگوی نیازهای ما باشد و مشکلی نداشته باشیم، طبعاً به همین شکل نیز ادامه خواهیم داد، اما چنانچه در مقطعی با مشکلاتی مواجه شویم که دیگر این شکل کار کافی و جوابگو نباشد و نیاز به تشکیل سازمانی احساس شود، آنگاه ممکن است پس از بررسی های لازم و بحث و گفت و گو چنانچه اکثریت به توافق رسیدند، چنین تصمیمی بگیریم

گزارشگران: پیام شما به فعالین کارگری در داخل و خارج از کشور چیست؟

سیامک مؤیدزاده: من در خود صلاحیت پیام دادن به دیگران، بخصوص فعالین کارگری را نمی بینم. تنها سه شعار یا رهنمود بزرگان را که سرمشق زندگی سیاسی خودم است را با سایر عزیزان در میان می گذارم:

"چاره رنجبران وحدت و تشکیلات است" (ابوالقاسم لاهوتی)

"باید یکی شویم یاران، آنان هراسشان از یگانگی ماست" (خسرو گل سرخی)

"تکیه بر اشتراکات، بحث و اقناع پیرامون اختلافات" (شاهرخ زمانی)

بهروز عزیز، از حمایت بی دریغت از تلاش های ما، از طریق این گفت و گوهای کارگری،
سپاسگزارم

سیامک مؤیدزاده

با سپاس از شما

گزارشگران

www.gozarshgar.com

26.12.2017